

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4535/2020

01.04.2021. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Ерна Јанковић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Драгош Петрашиновић адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2464/19 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној 01.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2464/19 од 13.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2464/19 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 445/17 од 25.02.2019. године, у првом ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је, по основу наслеђа иза свог оца ВВ бившег из ..., власник спратне куће димензије 8x5 метара у основи на кп.бр. .. КО ..., са земљиштем за редовну употребу зграде што је тужени дужан да призна и трпи да тужилац своје право упише у катастар непокретности, као и да се тужени обавезе да му непокретност преда у државину. У другом ставу изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2464/19 од 13.05.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у првом ставу изреке.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побити ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања

судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о коме је одлучено побијаном пресудом је утврђивање права својине по основу наслеђа на непокретности. Побијана одлука којом је одбијен тужбени захтев донета је уз правилно тумачење материјалног права, будући да је спорно правно питање везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. При том је побијана другостепена пресуда у складу са судском праксом и правним схватањима. Дакле, ревизија је усмерена на разрешење конкретног спора у којој се указује на погрешну примену материјалног права, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. Закона о парничном поступку, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

На основу изнетог Врховни касациони суд налази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из чега произилази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари ради утврђења права својине поднета је 10.12.2012. године. У тужби је вредност предмета спора означена износом од 100.000,00 динара, па тај износ представља вредност предмета спора.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**